

Missatge institucional de Cap d'Any del president de la Generalitat

Barcelona, 30 de desembre de 2019

Benvolgudes i benvolguts compatriotes,

S'acaba el 2019 i comença un nou any. Deixem enrere un altre any ple de dificultats, d'injustícies que ens han indignat i d'una permanent judicialització de les decisions que els ciutadans i els seus representants polítics han pres.

I, tanmateix, tenim no tan sols l'obligació de l'esperança, sinó el deure d'encarar l'any vinent, el 2020, amb tota la força possible per superar els entrebancs que se'ns presentin.

Tenim desafiaments que qualsevol país del món haurà de resoldre de manera urgent: l'emergència climàtica i la pobresa energètica, dues prioritats inexcusables.

I a Catalunya hem de ser capaços de seguir mantenint el bon nivell dels indicadors econòmics de creació de riquesa, de creixement de les exportacions o de disminució de l'atur. Però hem de ser capaços de posar tota l'atenció en les persones més vulnerables o amb risc d'exclusió social.

Per això, les polítiques d'habitatge, d'educació, de dinamisme econòmic i d'equilibri territorial, o de salut seran una prioritat destacada del Govern aquest any vinent. El nostre és un país apoderat, que s'ha fet a si mateix superant tots els impediments que li han posat des de fora. És per això que tinc tota la confiança en les nostres capacitats per a revertir les amenaces i aprofitar les oportunitats.

En aquest sentit, el 2019 ens ha servit per constatar, una vegada més, que tan sols la llibertat i la sobirania completa ens permetrà assolir una societat justa i plena d'oportunitats per a tothom. Sense el finançament que som capaços de generar els catalans com a resultat del nostre treball, no podem dotar l'administració dels serveis públics que corresponen a aquest esforç.

L'asfíxia financera, inversora, i el dèficit d'infraestructures són un llast constant i sistemàtic per al benestar de la societat catalana. I la nostra obligació de governants és resoldre els problemes que impedeixen als ciutadans de tenir el millor desenvolupament personal, laboral, cultural i social possible.

Però, sobretot, i malauradament, m'he de referir a l'any que acaba, com un altre any on els catalans hem viscut en una democràcia segrestada.

El 2019 hem constatat amb més evidències que mai la cara autoritària de l'estat espanyol. El món ha pogut veure un judici de vergonya, una autèntica farsa jurídica, que va acabar amb una sentència de més de 100 anys de presó contra persones demòcrates i pacífiques que ja fa més de 2 anys que viuen privades de llibertat.

El clam contra aquella farsa ha arribat a tots els racons. Les entitats més importants de drets humans l'han denunciat, inclòs el Grup de Treball sobre Detencions Arbitràries de les Nacions Unides. També han alçat la veu diputats i senadors de molts països del nostre entorn i Premis Nobel de la Pau. Ara mateix, l'estat espanyol infringeix la sentència del Tribunal de Justícia de la Unió Europea. Cal que s'alliberi immediatament el vicepresident Oriol Junqueras i, també en conseqüència, es declari la nul·litat del judici al procés.

Però han passat més coses que hem de lamentar, perquè la repressió no s'ha aturat ni un sol dia. S'ha empresonat persones vinculades a l'independentisme sense proves i amb interrogatoris que hem exigit saber en quines condicions s'havien produït.

I aquest any, l'ús de la justícia per fer política ha portat davant dels tribunals el president de la Generalitat per haver defensat la llibertat d'expressió i el suport als presos polítics i als exiliats amb una pancarta al balcó del Palau de la Generalitat.

No han volgut inhabilitar-me a mi. Amb aquesta sentència, que ja estava escrita quan van començar el procés judicial, volen inhabilitar el president de Catalunya.

Però l'estat espanyol ha de saber que els presidents els nomena i els cessa el Parlament. És a dir, els únics representants legítims de la ciutadania. I no permetré, ni acceptaré, que un tribunal -i encara menys una junta política- suplanti la sobirania dels catalans.

Per això l'any vinent ha de ser l'any de la democràcia retrobada, perquè els catalans volem governar-nos sota tres grans principis: democràcia, diàleg i drets humans.

Catalunya ha de ser un país radicalment democràtic. I per això vull recordar avui unes paraules de Víctor Torres: "Els enemics que no hem de perdre mai de vista són les tres principals xacres de la democràcia: la demagògia, la incompetència i la immoralitat". Hem d'aspirar a viure en un país que faci del sentit crític, el talent i l'ètica, la seva raó de ser.

Com sabeu, la meva disposició al diàleg és absoluta. Però diàleg vol dir continguts concrets i compromís de solucions polítiques i democràtiques. Sense un compromís per donar la paraula a la ciutadania sobre el futur polític de Catalunya, no hi ha diàleg honest, sinó tan sols una voluntat de tancar forats amb pedaços caducs.

Diàleg vol dir també reconeixement. I en aquest cas, vol dir bilateralitat i respecte pels subjectes polítics amb drets i deures. No hi ha cap solució real per Catalunya que no

impliqui reconèixer el dret d'autodeterminació i el seu exercici. No podem tornar a caure al parany d'enganyar-nos a nosaltres mateixos.

Benvolgudes i benvolguts,

Aquest any que comença ha de ser l'any de dir-nos la veritat. Cal que, amb la més profunda honestedat, reprenquem el rumb i recuperem la iniciativa per traçar un horitzó il·lusionant per a tothom. I per això, no em cansaré d'insistir que cal recuperar el sentit de la unitat que ens va permetre fer el referèndum del Primer d'Octubre.

Convido tothom a treballar per a revertir els dèficits democràtics, econòmics i de benestar de la nostra societat. Aquest és també el meu compromís. A Catalunya, no tenim un problema de convivència ni de banderes. Tenim un problema de drets, de benestar, de progrés i de justícia que cal resoldre pensant en les generacions futures i no pas en les pròximes eleccions.

Us desitjo un any ple d'encerts i carregat de felicitat per a tots vosaltres i les vostres famílies i amics.

Molt bon any 2020!

Quim Torra i Pla

President de la Generalitat de Catalunya